

Domnul Leontescu afirmă că sufletul nostru e mai întins legat de cultura bizantină și de orient decît de occident. „Revoluția dela 1848 și emigrările oamenilor noștri politici în Apus au fost semnalul nașterii acestei deșertăciuni: *artificialul*. Perioada latinistă din Ardeal și legiuirile aduse cu toptanul din Franța și de aiurea în secolul XIX au fost o siluire a spiritului românesc, căci au înlocuit prea repede „Pravila împărătească” făcută după măsura vieții noastre”. „Pentru dezvoltarea noastră culturală e mai de preț, credem, să se țină samă de realitățile spirituale ale Bizanțului, decît de realitățile istorice ale Romei.”

Autorul dezvoltă aceste observații juste, trăgînd concluzia că orientarea noastră literară și sufletească trebuie să se facă de azi înainte spre Răsărit. spre Bizanț, spre Ortodoxie.

E foarte adevărată constatarea artificialității vieții noastre. De o sută de ani trăim subțirile și forme apusene—fără substanță proprie. Nu găsesc însă adevărul în extrema cealaltă. Ne-am orientat pînă acuma către Apus. Să ne întoarcem spre Răsărit? Cred că trebuie să rămînem numai la noi. Adică nu cred că e necesar „să admitem influența altor semne”.

Tinereța noastră literară, cași cea politică, nu se putea dezvolta independent. Originalitatea începe abia cu maturitatea. Fără a abandona formele de viață politică pe care le-am împrumutat, fără a renega ucenicia noastră literară și artistică în apus, — să începem, în fine, a trăi și într'un domeniu și în altul din propria noastră ființă. Să devenim cît mai originali, să fim cît mai distinct noi—înșine, regăsindu-ne pe o cale cotită și ascendentă înainte. **Ms.**

Făt Frumos, Anul X, 1935. No. 5-6, Septembrie-Decembrie 1935. Cernăuți.

Revista aceasta bucovineană face de zece ani oficiu cultural în Bucovina, subțirile vrednicului profesor Leca Morariu.

În No. 5-6: o evocare a unui luptător de altădată pentru binele popoului: Dr. Aurel Morariu, despre *Grigore Filimon*; remarcabile versuri: *Lăutarul*, de I. U. Soricu; versuri populare, prezentate de d-na Octavia Lupu Morariu; un *Titu Maiorescu inedit* de I. E. Torouțiu. **Ms.**

Moldova Nouă, anul I, No. 2-3, Aprilie-Septembrie 1935. Revistă trimestrială, organul asociației culturale a Transnistrienilor. Director, N. P. Smochină. Iași, Institutul de arte grafice „Brawo”.

Publicația aceasta, deosebit de importantă, a asociației Moldovenilor de dincolo de Nistru, dă, în numărul acesta dublu, destul de voluminos, o serie de informații privitoare la stările de lucruri din Republica Moldovenească a Sovietetelor. D-1 N. P. Smochină, după date oficiale, arată organizarea sănătății publice în Transnistria moldovenească; d-1 T. Vlădică vorbește despre „Aspectul național în economia Moldovei Sovietice”.

După cît știm noi, „Moldova Nouă” a fost primită și apreciată în publicistica internațională din pricina caracterului ei obiectiv și strict informativ. Oamenii dela noi, fie cei cu răspundere oficială, fie publiciștii, n'am impresia că ar acorda acestei valoroase publicații atenția ce i se cuvine. Dealtmînterî întregii chestii, pe care am putea-o numi „Moldova Nouă”, oamenii cu răspundere din România i-au acordat prea puțină importanță; unii au socotit-o un bluff politic.

Rugăm pe cititorii noștri să binevoiască a lua aminte că, peste Nistru, trăiesc un milion de Moldoveni de rasă curată ; că, în Republica Moldovenească a Sovietelor, Moldovenii alcătuiesc o populație compactă de 600.000 de suflete. Acești frați ai noștri au un drept nu numai de existență politică autonomă — ceiace li s'a acordat în cadrul uniunii sovietice — ci și de atenție și asistență frățească din partea noastră a tuturor. Nu e vorba de fraze goale patriotice, de declarații sentimentale și de rodomontade războinice ; e vorba de a participa în marginile omenești îngăduite, în limita convențiilor și a tratatelor, la ridicarea sufletească și culturală a acestui important grup moldovenesc. Stările de lucruri din Rusia și în deosebi naționalismul ucrainian pot crea conjuncturi care să primejduiască, la un moment dat, existența națională a acestor Moldoveni. Deci este necesar să creăm între noi și republica sovietică o stare de lealitate și încredere care să asigure libera dezvoltare a Moldovenilor dintre Nistru și Bug. Avem dreptul să așteptăm asta dela vecinii noștri, întrucit și noi avem, în granițele noastre etnice, grupe rusești care se bucură de un regim de blin-deță și toleranță. **Ms.**

Libertatea, anul IV, No. 1. 5 Ianuarie 1936. București. Director, I. Gîgurtiu, prim-redactor, Gr. Strat.

Excelentă revistă, ocupîndu-se îndeosebi de politică.

În numărul acesta, vorbind de „Imperiul britanic și pacea lumii”, d. G. Strat clarifică poziția Angliei față de patrimoniul de civilizație europeană. Între altele d-sa face o observație legată de conflictul italo-abisinian: „Ceiace se petrece de luni de zile nu numai în țări mai puțin importante cum e România, ci chiar în țări ca Franța, direct interesate la menținerea și triumful moralei internaționale prin organul anume creat pentru aceasta, Liga Națiunilor, e cu desăvîrșire semnificativ, de dezorientarea opiniei publice și de însălmîntătoarea sa incapacitate de a judeca cu obiectivitate și fără nici o pasiune partizană o problemă ca aceia ridicată de războiul abisinian. Oamenii și partide din foarte multe țări înțeleg să transforme o problemă de politică internațională cum e conflictul italo-abisinian, într'o platformă de meschină agitație electorală, nedîndu-și sama că e vorba de unul din cele mai grave evenimente pe care le-a înregistrat istoria din anii de după războiu, capabil să schimbe fața lumii, oricare ar fi soluția ce i se va da”. D-l P. Dinopol vorbește judicios despre corporatism. D-l St. Antîm asociază, la vestea muncii obligatorii pentru femei în Germania, o broșură a lui Ludendorff despre războiul total (acesta e titlul articolului d-lui St. Antîm). Germania deci ar pregăti ridicarea în masă a tuturor bărbaților pentru un războiu de distrugere apocaliptică. Ar fi sfîrșitul Europei, conchide d. St. Antîm. Cunoscutul scriitor C. Gane are, ca în toate numerele, o pagină de evocare din trecut : ce se petrecea în Moldova și în Muntenia exact acum o sută de ani. **Ms.**

Viața Romînească. An. XXVII Noembrie—Decembrie 1935.

Un număr bogat, bine echilibrat, amintînd numerele bune din epoca apariției la Iași. Surprinzător de bine inspirate, cu tot tezismul lor, poeziile Domnilor *Demostene Botez* și *Eusebius Camilar*. Multă vigoare în proza iscălită *Dan Faur*. Nu ne mulțumește oboseala în expresie a D-lui *I. Peltz* din frag-